

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Govor državnega poslanca Bož. Raiča, govoren dne 19. marca 1886 v državnem zboru.

(Po tesnopisnem zapisniku)

Lani zadnjega februarja rekel sem v tej zbornici: „Mir se želi med narodi, pa ta mir, da donša srečo, blagoslov in zadovoljnost mora se opirati na pravičnost in enakopravnost vseh narodov v Avstriji. Vsi drugi poskusi so sleparstvo“, in v izvršitvi tega načela pokazal bi se spas in moč cesarjevine avstrijske.

Naš vzvišeni vladar izjavil se je pri sklepu 9. zasedanja državnega zbora dne 22. aprila 1885 v prestolnem govoru, ka z jednako ljubeznijo svojo cesarsko skrb naklanja vsem svojim narodom, — tore najbrže tudi Slovincem. (Smeh na levici.) S prejšnjega mesta slišali smo tudi blagohotne besede: „Mir napravite med mojimi narodi“. Ta opomin oziral se je v prvej vrsti na visoko ministerstvo, in morebiti nekoliko tudi na narodne zastopnike raznih narodov v Avstriji v tej zbornici. Poslednja ima najvestnejšo dolžnost, dobre, napredek in blagost Avstrije in jernih narodov pospešujočo zakone stvarjati in sklepati sklepe, kateri merijo na srečo in blagost avstrijskih narodov.

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

Drugo poglavje.

Oni topničarski poročnik zval se je Ivan Reynaud. Bil je to sin onega zdravnika, ki je počival na pokopališču Longuevalskem. Ko je abbé Konstantin leta 1846. prišel na svojo majhno župnijo, bival je doktor Reynaud, ded Ivanov, v prijaznej hišici ob cesti v Souvigny, mej Longuevalskim in Lavardenskim gradom.

Marcel, sin tega doktorja Reynauda, dokončal je tisti čas svoje medicinske študije v Parizu. Bil je zelo priden, zraven pa tudi redke nadarjenosti. Izpit dovršil je sijajno ter sklenil ostati v Parizu ter tam poskusiti svojo srečo. Vse mu je obetalo najsrečnejšo in najlepšo bodočnost . . . kar leta 1852. dobi vest, da mu je oče umrl za mrtudom. Potr

Vlada pa ima neopustiv nalog vršiti stvarjene zakone po naredbah in ukazih, kateri se morajo točno z zakoni skladati. — Naše in visokega ministerstva delovanje osnovano je na podlogi državnega osnovnega zakona, čegar natenko spolnitev po vsem obsegu vsi državni uradniki morajo s prisego potrditi. K tem državnim uradnikom šteje se tudi brez dvombe ministri. vsaj tudi oni svoja beriva iz državne mošnje našeta dobivajo. (Živahni smeh na levici.) Jegova prevzvišenost gospod ministerski predsednik izrazil se je dne 30. oktobra 1879 tako (čita): „Prestolni govor, za kateri tudi ministerstvo mora porok biti, naglašuje posebno tri točke: točna vršitev od prejšnjega mesta potrjene ustave, sporazum in pomirba na podlogi ustave s pomočki, kateri so v njej naznačeni, in ravnotežje v državnem gospodarstvu.“

Bi li ministerstvo, katero je priznalo, ka ni strankarsko ministerstvo, točno se držalo ustave potrjene na prejšnjem mestu in jene izvršitve po vsem obsegu, bi tudi mir — konči zvečine — napravilo. To pa se posebno glede na slovenski jezik ni zgodilo, nego ministerstvo za notranje poslove, izlasti pa ono za pouk, delali ste členu 19. državnega osnovnega zakona navpik nasproti in poslednje še sedaj dela nasproti, to je napake, pogreške in krivice v učništvu, razmere v učiliščih razve posamnih paralelk, neso se v ničemer spremenile. Na naše opravičene pritožbe in tegobe ni se gledalo, odbijali je so, vsaj včasih se jim posmejavali.

Kot poslanec Slovencev priznavam, opiraje se deloma na svoje skušnje, deloma na tesnopisne zapisnike, kateri kažejo poprejšnje delovanje slovenskih poslancev, ka je položaj slovenskih zastopnikov v tej zbornici vladi nasproti neugoden vsaj skoro brez tolažbe, ako se pomisli, ka nas je slovenski narod izvolil in sem poslal zato, da mu priborimo one pravice in dobrote, ktere drugi narodi avstrijski uže dolgo obilno uživajo in v najpolnejšji meri.

Naš narod pametno postopa, ako ta zahtev stavi svojim zastopnikom, ker v istej ali morebiti še razmerno večji meri daruje državi krv in imelek, kakor drugi narodi. (Živahno protislovje na levici.) Razmerno! (Ponovljeno protislovje na levici.) — Pritrjevanje na desnici.) Vrh tega zahteva slovenski narod pomoč zakonov, kateri še izdaj v mnogih slučajih, kakor se kaže, nemajo veljavnosti, ker nam tudi sedanja vlada, katero do tega hipa tudi

od žalosti hiti Marcel v Longueval, kajti oboževal je svojega očeta. Jeden mesec ostal je pri materi, potem pa je jel govoriti o vrnitvi v Pariz.

„Res je,“ dejala je ona, „treba je, da odpotuješ.“

„Jaz? Ne, oba morava odpotovati. Mislite li, da Vas bom same pustil tukaj? . . . Vi pojedete z mano!“

„Jaz naj bi v Parizu živila? Zapustila bi naj kraj, kjer sem bila rojena, kjer sem živila s tvojim očetom, kjer je zatisnil oči? . . . Tega ne morem, milo dete, nikdar ne morem. Odpotuj sam, tam bodeš našel svojo bodočnost. Poznam te, vem, da me ne bodeš pozabil, da me bodeš često obiskal, prav često.“

„Ne, mamica, jaz ostanem tu.“

Ostal je . . . Vsi upi, ves ponos minil ga je v jednej minuti in izginil. Samo jedno je še videl: dolžnost, da svoje stare, bolne matere ne sme pustiti same. Uklonil se je tej dolžnosti ter jo mirno izvrševal . . . in to ga je osrečevalo. In če prav pre-

slovenski poslanci stalno in krepko podpirajo, postavnih in ustavnih blagosti ne samo ne vošči, nego naravnoč na naš prepad silno in naporno dela. Tore je sila močno glasovati za vhanje v specijalno razpravo o predloženem državnem proračunu; in samo medlo in blede upanje, ka bode se visoko ministerstvo popravilo v svojem nadaljem postopanju Slovincem nasproti, navaja me glasovati za sprejem državnega proračuna. Itak moram visoko vlado vzpet opozoriti na stare in nove napake in krivice, ktere Slovence občutljivo vsaj morilno tlače, z namenom, ka bode vlada iste na skorem odpravila. (Čujte, čujte na levici.)

Visoko ministerstvo nam je uže dajalo obljube, pa jih ni izvršilo, (smeh na levici), marveč dela isto po svojih službenikih na raznarojevanje slovenskega naroda. (Čujte! čujte! na desnici.)

Pred dvema letoma o priliki izročevanja spomenice od strani štajerskih poslancev slovenskih, obečalo se nam je, ka visoka vlada ne bode več nameščala uradnikov na Slovenskem, kateri neso povse zmožni slovenskega jezika v besedi in pismu. (Čujte! na desnici.) Temu pa ni tako. Pri okrajnih glavarstvih počesujo nas zvečine grofi in baroni (živahna veselost), kateri so stoprv ali še niti ni premagali slovniških stavkov, po takem slovenščine nezmožni. (Čujte! na desnici.) Jaz sam sem videl in slišal neko razpravo, katero je imel nek plemeniti poverjenik razozlati s slovenskim posestnikom. Bilo je v Ptuju. Poverjenik ni umel slovenski, a kmet ni nemški in pri tem je tudi kretalstvo malo pomaglo. Tako nas Slovence goslajo vladni uradniki. (Smeh na levici.) — Dopisi slovenskim občinskim uradom dajajo se pravilno v nemškem jeziku (Čujte! na desnici), samo ako včasih gre za dobro vlade ali morebiti po izbor države, mestoma tudi slovenski, pri čemer je opaziti, ka taki dopisi nemajo jezikovnim zakonom primerne oblike, nego se kaze kot jezikovno klobasarjenje.

Nek duhovnik je prosil, opiraje se na ministerski ukaz od dne 6. avgusta 1867. okrajnega glavarja v Ptuju, da mu pošilja slovenske dopise, kar bi okrajni glavar moral storiti, pa ni storil. Dopise je nadalje odpravljal v nemškem jeziku, itak bili so odbiti, oziroma vrnjeni od naslovljenca, s pridejano prošnjo, iste mu pošiljati slovenski. Nasledek je bil, ka je birič (živahna veselost.) v sprevodstvu občinskega predstojnika prišel v župni hram,

mislimo: saj jedina sreča je vender le v spolnovauji svojih dolžnostij.

Marcel se je hitro in z lahka privadil življenja svojega. Nadaljeval je življenje svojega očeta ter na istem mestu zasadil brazdo, kjer je oni pustil. Brez jada in brez mrmanja posvetil se je tihemu poklicu zdravnika na kmetih. Oče mu je bil ostavil nekaj novcev in nekaj zemlje. A on je živel kolikor mogoče priprosto in polovico svojega življenja dajal je revežem, od katerih ni nikdar jemal niti beliča plače. To je bilo jedino njegovo razkošje.

Na svojem potu našel je brdko deklico, brez imetja, ki je bila osamljena na svetu. Vzel jo je za ženo. To se je zgodilo leta 1855. Naslednje leto pa je doktorju prineslo veliko žalost in veliko veselje: umrla mu je stara mati in rodil se mu je sin Ivan.

Komaj je preteklo šest tednov, odkar je abbé Konstantin na grobu babičinem moral moliti mrtvaške molitve, že je kumoval pri krstu vnukovem.

(Dalje prih.)

in je posilno dostavo zvršil (veselost), ta prizor se je ponovil, pri čemer je bilo vsakokrat plačati 1 gl 68 kr. (Ponovljena živahna veselost.) Pritožba na namestništvo ostala je brezuspešna, po slovenski poslovice: „vrana vrani oči ne izkopa.“

Pred kratkim je okrajno sodništvo v Armeži dopis v slovenskem jeziku nerešen vrnilo, akopram v onem okraji tudi Slovenci žive in župnikovina Armeže še tudi Slovence ima.

Dačni urad v Cmureku ni hotel nekemu učitelju na slovensko pobotnico izplatiti mesečne plače, da si Cmureški okraj tudi Slovence obseza. Tako se vrši člen 19. in tako postopajo državni uradniki proti Slovincem pod sedanjo vlado.

Dne 18. februarja 1884 izvolil je Ormoški in dne 17. aprila istega leta Ptujski okrajni zastop svojega načelnika. Dne 20. maja povprašal sem zbog potrdila načelnika okrajnega zastopa Ormoškega pri visokem ministerstvu in odgovor je bil: še nič ni predloženo, pač pa je včera — namreč 19. maja 1884 — prejšnje potrjenje Ptujškega načelnika v ministerstvo dospelo. Drugi načelnik priselil se je z Moravskega in ne zna slovenski. Še le po učinknem poprašanju in storjenem potiru dospel je spis, glede na načelnika okrajnega zastopa Ormoškega z Spodnje-Štajerskega v ministerstvo. Je li isti v Ptujju pri okrajnem glavarstvu ali pa v Gradci pri c. kr. namestništvu toliko časa počival, ni mi znano, samo toliko vem, ka je prvi načelnik po rodu in mišljenji Slovenec, drugi pa tujec nezmožen slovensčine. Pravo rabsodbo o pravičnosti dotičnih političnih uradnikov v Ptujju in Gradci proti Slovincem more si lahko vsak sam iz tega slučaja zložiti.

Dne 8. maja 1884 stavljena je bila interpelacija (prašanje) na c. kr. ministerstvo za notranje poslove in na vojno ministerstvo, dotikajoča se vedenja orožništva k črnožoltej zastavi, katera je bila sneta s hrama zbirališča „Slovenskega političkega društva“ v Slovenji Bistrici. To vprašanje ostalo je neodgovorjeno.

Leta 1883 hodili so orožniki neke postaje Ptujškega okraja — razumeva se po nalogu okrajnega glavarja — v gostilnice in druge hrame nekega kraja, v rokah noseči listek s 17 imi prašanji, katera so se tikala vedenja in izjav nekega učitelja. Proti temu učitelju uvedla se je disciplinarna preiskava in izročila okrajnemu šolskemu nadzorniku, kateri ga je poprej zatožil pri deželnem šolskem svetu. Ta učitelj, kterega prištevam najspodobnejšim močem učiteljstva na Spodnjem Štajerskem, moral je sredi polletja preko granice Ptujškega okraja se preseliti, posebno za to, ker je pomagal na to delati, da se je sestavil in zvršil znani zaključek okrajne učiteljske skupščine, glaseč se: drugi deželni jezik naj se odpravi iz narodnih učilnic. Ta učitelj prosil je pri deželnem šolskem svetu za petletno doklado. Deželni šolski svet mu sedaj iste ne dovolil, akopram v prestavnem odloku niti s črko ni omenjeno, da bi jegovo vedenje v čemer bilo nekorektno. Lani meseca marca poslal sem dotični spis najvišje poučne uprave, pa nesem dobil kljub učinknemu poprašanju do tega hipa niti spisa povrnjenega, niti, kakvega odgovora. Tako v ustavnej državi Avstriji.

Dne 21. avgusta 1884 vršila se je volitev deželnega poslanca za mesta in trgovišča. V trgovišči Vojnik zmogli so konservativni Slovenci. Po dovršeni volitvi rekel je kot volilec pričujoči kaplan Lednik: Živeli Slovenci! Na kar orožnik priskoči in ga prek praga ven sovne in sicer tako silno, ka je še dotičnik drugi den čutil v prsih bolečine. Stvar se je izročila sodništvu. Kaplan je bil obsojen, akoprem je 7 zapriseženih prič za njega, a samo 5 proti jemu govorilo. Pritožil se je. Den je bil odločen jedenkrat na mesec sušec, potem maj in letos dne 22. februarja bil je dotični kaplan za tožbe oproščen. Tore s tem še stvar ni končana. Med tem dobil je ta kaplan župno nadarbo, pa odbit je bil od c. kr. namestništva. Potem prosil je za drugo župno nadarbo in sicer za Podsredo, katero mu je prečastni knezovladika Ljubljanski kot podeljitelj tudi podelil. Pa od 14. julija 1885 prejel je iz Maribora naslednji dopis (čita): „Na Vašo prošnjo od 4. aprila 1885 in na predlog od 11. aprila tega leta“ — namreč 1885, broj 963 — „bili ste od njegove knezovladiške milosti, prečastnega vladike Ljubljanskega kot podeljitelja dne 14. aprila t. l. br. 627 kot župnik za izpraznjeno župo Sv. Ivan v Podsredi sem presentovani in ste s tem pravico dobili na omenjeno župno nadarbo. Ker pa je veleslavno c. kr. namestništvo v

Gradci od dne 8. maja t. l.“ — namreč 1885 — „Vaše postavljenje kot župnika v Podsredi iz Vam znanih razlogov odbilo, ne sme se Vaša vstolitev vsled §. 6 zakona od 1874 leta na dotično župno nadarbo zvršiti, in ako bi na podlogi kanoniškega prava itak bili vstoljeni, ne bi se od države priznavali za župnika.“ Iz tega je razvidno, kako težke nasledke imati te dve besedi: „Živeli Slovenci“. Pri nas nastopile so take razmere, da ako kdo hoče napredovati, bi moral postati „nemškutar“.

(Konec prihb.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. marca.

„Przegljaj“ misli, da bode Scharschmidov predlog dolgo časa spal v odseku, potem bode pa pokopan, ali se bode pa sklenil kak **jezikoven zakon**. Ako se poslednje zgodi, se nemški jezik ne bode mogel priznati za državnega. Za tako spremembo osnovnih zakonov ne bi glasovali avtonomisti in ne dobila bi se tedaj dvetretjinska večina. Sploh bi se moral zakon, ki pride iz odseka, skleniti z dvetretjinsko večino. Da bi pa avtonomisti pomagali skleniti tak zakon, moral bi se poprej skleniti kak kompromis mej desnico in levico. Tu ne gre za državni jezik, ampak le za zakonite določbe o pravicah posamičnih jezikov, v tem znislu, da se nemščini dovolijo nekatere prednosti, a pri tem bi morali gledati, da bi ne prišli v nasprotje s pravicami vladne eksekutive ali z avtonomnimi pravicami deželnih zborov, kateri jedini imajo pravico reševati v sporazumljenji z vlado notranje jezikovne zadeve dežel. Ako bi avtonomisti glasovali za jezikoven zakon, moralo bi se jim h kratu zagotoviti, da novi zakon ne bode naperjen proti avtonomiji in narodnim pravicam. Le z istočasnimi novimi jamstvi za sigurnost in trajnost avtonomije bi se mogel skleniti zakon, ki bi bil v prvej vrsti v korist nemškemu jeziku in nemškej narodnosti, Galicija bi le tedaj mogla sodelovati pri sklepanji takega zakona, ako se jej zopet da, kar je že imela in se jej je po sili vzelo. Njen deželni zbor bi zopet moral dobiti pravico voliti državne poslance, njenemu deželnemu odboru bi se morala prepustiti avtonomna uprava srednjih šol, obrtne šole bi se pa morale podrediti deželnemu zboru in deželnemu odboru. Le proti tem pogojem mogla bi Galicija dovoliti jezikovni zakon Nemcem. Drugim deželam bi se pa morala dovoliti podobna jamstva.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“ hudo graja **bolgarskega** kneza Aleksandra. Ta list misli, da je poslednje knezovo delo naperjeno naravnost proti Rusiji. Knez se je odločno postavil proti Rusiji, toda Rusija bode že imela moč, da ga zmaga. Battenberžana čaka ista osoda, ki je zadela rumunske kneze, ki so se bratili z Napoleonom.

Srbska ministerska kriza se bode rešila še le čez kakih 8 dnij, ker hoče kralj sklicati poprej kronini svet vseh odličnih državnikov in vodij strank. Kakor se kaže, bi kralj še najrajše videl, da bi ostal Garašanin, ker drugim ne zaupa.

Grški kralj je obljubil vojnim poveljnikom, ki so bili poklicani v Atene, da pojde k vojski s kraljevičem prestolonaslednikom, ko bi se vojna začela.

Francoske zbornici se je predložil budget za 1887. leto. Dohodki so proračunjeni na 3.142.687.867 frankov, in sicer 441.110.032 iz direktnih in 1.879.512.700 iz indirektnih davkov. Stroški so proračunjeni na 3.140.994.820 frankov in sicer 3.015.474.036 za redni 163.508.200 za izredni budget, 1.868.425 za podpore Algircem in 15 milijonov za deželne ceste. Prebitek znaša tedaj 1.692.747 frankov.

Včeraj je **nemški** cesar izpolnil svoje devetinsedemdeseto leto. Naravno je, da nemški listi proslavljajo ta dan. Hvaležni so cesarju Viljemu, da je je zjedini v jedno državo. Le jedna stvar moti Nemcem veselje. Drago so morali plačati zjedinenje. Povišali so se jim davki zaradi visokih potrebštin za vojsko, svoboda se jim pa vedno bolj krati.

V nedeljo je bilo v Bruslji več delavskih meetingov, ki so se pa vršili brez vsacega nerada. **Belgijska** vlada bila je pa storila vse naredbe, da se zabranijo izgredi. V vojašnicah bili so pripravljene vojski in meščanska garda je bila oborožena. Govorniki na meetingih so obsojali nasilstva v Lüttichu. Odsvetovali so delavcem vsake demonstracije do binkoštnega ponedeljka, kadar se snide v Bruslji velik socijalistiški meeting, na katerem se bodo delavci izjavili za splošno volilno pravico. Tedaj se morajo zbrati vsi delavci, ko bi vlada tudi prepovedala meetig. Povod delavskim izgredom v Lüttichu bilo je nekda to, da se je vojaška dolžnost revnih delavcev podaljšala od osem na trinajst let, dočim so mnogi drugi stanovi vojaščine oproščeni.

Angleški liberalni listi potrjujejo, da Gladstone pripravlja dve irski predlogi. Prva se tiče agrarnega vprašanja, poslednja pa irske lokalne vlade. Prvo bode Gladstone predložil spodnjem zbor-

nici 5. aprila. Kakor pišejo „Daily News“ bode vlada 120 milijonov funtov zahtevala za razlastitev zemljišč na Irskem.

Dopisi.

Od Drave 21. marca. [Izv. dop.] V zlati Pragi izhajajoč časnik „Čech“ poroča iz Držkova ob Krkonošah: V tukajšnji v celi okolici obče spoštovani rodbini Knop-ovi dogodile so se prve dni tega meseca tri znamenite slučajnosti, namreč: Dne 4. t. m. obhajal je 78 letni starček Knop zlato poroko s svojo 71 let staro ženko. Na ravno isti dan obhajal je mlajši sin brata „zlatih“ poročencev gostijo z divno Krkonoškinjo in dva dni pred pokopali so tretjega brata, 75 let starega mlinarja Knop-a, kateri je nagle smrti umrl. Starček bil je vedno krepek in židane volje. Osem dnij pred smrtjo bahal se še je proti svojim, ko ima že dobro namazane pete in čizme, da se bode na dvojni gostiji lože v plesu „obrnil“.

Na Krkonošah na severnem Češkem živi čvrste korenike ljudstvo. Visoka starost tam ni nikaka redkost.

V Držkovi ob pruski meji živi stara Žizkova, katera si je že 94 godov služila in stara Čilova, ko se lahko baha, da šteje 96 let.

Osemdesetletnikov je tam na množino; navsvetovati bi tedaj marsikateremu bilo, da se prebeli po dovršenem 60 letu na Krkonoše, ker tam bode še gotovo 30 let užival nadzemeljsko dobroto. Iz tega bi se pa tudi celo lahko sklepalo, da so nemški kancelar in pa vitez Schmerling z Waserjem vred rodod Čehi s Krkonoš, ker le tam se neumrljivi ljudje rodijo. XX.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam piše, da je položaj v krogu naših poslancev pretežaven. Sloge ni nikake in niti nade, da bode kmalu. Shodov mej slovenskimi poslanci ni nikakih, kamoli v društvu z Dalmatinci. — Z druge strani pa se nam piše, da se poslanci „srčno sovražijo“. Pri takih razmerah pač ni pričakovati skupnega uspešnega delovanja.

— (Iz ozirov na Slovence,) tako se nam piše s Štajerskega, poslala sta nam grof Taaffe in baron Kübeck v Celje, za okraj, ki je čisto slovenski, ki voli slovenske poslance — glavarja Netoliczka, ki slovenskega jezika ne umeje. Kako bode ta mož mej Slovenci vodil uradne posle, to Bog vedi, da pa tak eksperiment Slovenci ni skladen s postavo, pravico in programom, kateri podpirajo — Slovenci, to zuamo zlasti pri nas na Spodnjem Štajerskem. To znata, uverjeni smo, tudi naša slovenska poslanca Raič in Vošnjak, — ali pa bosta pri svojih slovenskih kolegih na Dunaji našla toliko slovenskega domoljubja, da bode mogoče združeno povedati grofu Taaffeju, da je zopet grešil, da — tako dalje iti ne sme?

— (Zavoljo resnice!) Piše nam naš državnozbornski poročevalec z Dunaja: Poročal sem bil „Slovenskemu Narodu“, da je poleg grofa Hohenwarta, prof. Šukljeja tudi knez Windischgrätz glasoval za razpravo Scharschmidovega predloga v posebnem odseku. Zdelo se mi je, da sem čul tako jaz sam v zbornici in zanašal sem se tudi na tukajšnje časnike, ki vsi soglasno prinašajo Windischgrätzta mej glasovalci za odsek. „Slovenec“ pa, ki se dela, kakor da je vzel poseben protektorat nad knezom, zanikuje moje poročilo in brez potrebe v bele tančice zavija tega poslanca, da je — tu menda tiči zajec — bolj črn poslanec Hren. Da se prepričam, šel sem pogledat v stenografski zapisnik, tedaj v uradno poročilo in glej — knez Windischgrätz se resnično nahaja mej tistimi, ki so glasovali za razpravo v odseku. Dokler tedaj knez sam ne proužroči popravka v stenografskem zapisniku, tako dolgo ostanem pri svojej trditvi in ne pri tistej, ki bi jo nam rad „Slovenec“ poročevalec natvezal.

— („Pokrok“) je venderle prenehal. Mesto njega izhaja dvakrat na dan „Hlas Národa“. Prva nam došla številka v formatu „Nar. Listov“ obsega 14 strani, ter ima na prvem mestu pesen „Hlas Národa“ od Jaroslava Vrchlickega. Urednik novemu listu je dr. Josip Hubáček. List ima toliko vsebine, da nadkriljuje največje liste Dunajske.

— (Umrl) je v nedeljo ob 4. uri zjutraj gospod Vinko Sevnik, svetnik banskoga stola v Zagrebu v trinšestdesetem letu svoje dobe. Pokojnik bil je rodod Slovenec z Dolenjega Šta-

jerskega ter je kot avskultant služboval (1851. l.) v Celovci, pri mestno del. sodnji v Ljubljani in pri okr. sodnji v Planini. Od l. 1854 služboval je na Hrvatskem.

— (Novi divizijski poveljnik F. M. L. vitez Keil) pripeljal se je danes popoldne ob polu dveh v Ljubljano in prevzame jutri poveljništvo 18. divizije.

— (F. M. L. baron Reinländer) odpeljal se je danes dopoldne ob 11. uri v Brno na svoje novo mesto. Poslavljal se prišli so vsi častniki tukajšnje garnizije v paradi, na čelu njim general Groller pl. Mildensee in na stotine podčastnikov, deželni predsednik baron Winkler, knezskof dr. Misija, župan Grasselli, dvorni svetnik grof Chorinsky in mnogo drugih dostojanstvenikov in odličnega občinstva. Baron Reinländer bil je vidno ginjen, poslavljal se je jako srčno ter zaklical vojakom domačega pešpolka, ko se je vlak že začel pomikati, prav prijazno slovenski: „Z Bogom!“

— (Vabilo k javni skušnji), katero priredi Glasbena Matica v Ljubljani z gojenci glasbene šole v dan 25. marca 1886 v redutni dvorani popoldne ob 3. uri. Spored: 1. R. Wagner: Marš in zbor iz „Tanhäuser“, za 2 klavirja (8ročno): J. Dolenc, O. Dev, Ana Moos, Luiza Moos. Gosli I. in II. oddelek. 2. a) J. Steblinski: „Dete spavaj“; b) C. M. Weber: „Andante“; s spremljevanjem klavirja. Klavir I. in II. oddelek. 3. a) F. Reiser: „Andante“, za 2 klavirja (8ročno); M. Bukovnik, G. Noll, F. Petrin, V. Ravnikar. b) A. Diabelli: „Moderato“, za klavir (4ročno); S. Dolenc, S. Verbič. c) J. Löw: „Pomladi“, za klavir (4ročno); A. Seliškar, A. Tomšič. 4. „Majnikova pesen“, poljska narodna pesen. za sopran in alt; na klavirji spremlja J. Hofbauer. 5. F. Schubert: „Moment musical“, za gosli violo in klavir (4ročno); J. Kos, St. Primožič, M. Pucihar, M. Straussberger. Klavir III. oddelek. 6. a) G. Martini: „Les Moutons“, Gavotte; za klavir (4ročno); K. Praprotnik, M. Prelesnik. b) F. Chopin: „Nocturno“, za dva klavirja (8ročno); M. Dolenc, R. Murnik, J. Plečnik, A. Svetek. 7. F. Abt: „Poletni čas“, triglasni ženski zbor; na klavirji spremlja O. Dev. 8. A. Förster: „Domačinke“, za 3 gosli dvojno zastopane; na klavirji (4ročno) spremljata Marija Moos, K. Seunig. Klavir III. oddelek. 9. R. Schuman: „Prizori iz otroškega življenja“, za 2 klavirja (4ročno). a) „Na tujem“; b) „Mal jahač“; c) „Prošnja“; d) „Važna dogodka“; e) „Pri peči“; f) „Sreča“, M. Alešovec, J. Čelešnik, A. Milčinski, P. Razinger, M. Reichman, E. Ravnikar, B. Tomšič, A. Zajec. 10. M. Moszkowski: „Španski plesi“, za 2 klavirja (8ročno), P. Götzl, R. Klein, A. Praprotnik, M. Stupica. 11. A. Förster: „Samo“, moški zbor s kvartetom. 12. F. Bendel: „Jutranji pozdrav“, za gosli s klavirjem; igra J. Kos, spremlja J. Dolenc. 13. F. Schubert: Baletna godba iz „Rozamunde“, za 2 klavirja (8ročno); J. Lukman, T. Jeršan, M. Moos, K. Seunig. 14. Dr. B. Ipavec: „Leži polje . . .“, mešani zbor. 15. G. F. Händel: „Largo“, za več goslin in 2 klavirja; solo igra B. Vodusek na klavirji spremljata A. Moos, L. Moos. 16. Gounod-Jaël: Koncertna transkripcija iz „Faust“, za klavir; O. Dev. 17. A. Förster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnj.“ Za mešani zbor, samospeve in kvartet. Soli: F. Rus, M. Hubad, na klavirji spremlja Luiza Moos. 18. J. Haydn: „Cesarska pesen“. Ustop je dovoljen samo povabljenim gostom, članom „Glasbene Matice“ in Narodne Čitalnice. Z ozirom na pokritje troškov te javne skušnje vsprejmo se hvaležno radovoljni doneski pri ustupu.

— (Glasbeno-deklamovalska akademija) v telovadnici tukajšnjega učiteljskega se ne bode ponavljala, ker bi kolidovala v četrtak z „Glasbeno Matico“, v nedeljo pa s koncertom filharmoničnega društva.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) ima jutri v sredo 24. dan t. m. znanstveno-zabavni večer s predavanjem, h kateremu vse gg. ude in prijatelje tega društva uljudno vabi odbor.

— (Podružnica družbe avstrijskega belega križa v Ljubljani) ima v ponedeljek 5. dan aprila t. l. ob 6. uri zvečer svoj IV. občni zbor v društvenih prostorih na Bregu št. 6. I. nadstropje. Dnevni red: 1. Naznanila začasnega društvenega vodstva. 2. Računsko poročilo za 1885. 3. Volitev novega odbora. 4. Predlogi.

— (Železnični in brzojavni uradniki), ki so še rezervisti in ki morejo letos k vajam, smejo letošnje vaje napraviti ali v Pragi pri 3. pijonir-

skem batalijonu, ali na Ptuji pri 4. pijonirskem batalijonu, ali v Krakovu pri 2. batalijonu 1. ženijskega polka, ali v Budimpešti pri 4. batalijonu 2. ženijskega polka, ali pa v Korneuburgu pri železničnem in brzojavnem polku.

— (Iz okolice Radovljiške) dobili smo včeraj pritožbo, da ni nič živinske kupčije. Razen živine pa kmet nema ničesar na prodaj, ker je lanska suša pridelke pokončala. Seno prodaje se po 2 gld. 50 kr. (stari cent), slama do 2 gld. A redko je sejan, kdor ima kaj na prodaj. Kadar pridejo tuji po živino, se bode že na bolje obrnilo. — Snega imamo še zdaj blizu 2 čevlja na debelo.

— (Kmetijsko potno predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v četrtak 25. t. m. popoldne v Šmariji pod Ljubljano in v nedeljo 28. t. m. dopoldne v Šentjarnem pri Kostanjevici, popoldne pa v Belicerkvi pri Novem mestu.

— (Cesta čez Predel) je že teden dni zaprta, ker se je nad Rablskim jezerom udrl velik plaz snega. Vrh Predela je snega nad poldrug seženj na debelo.

— (Štajerska hranilnica) znižala je obresti za hipotekna posojila tudi izven Štajerske na 4 $\frac{1}{2}$ %.

— (Nova skladba) izšla je pod naslovom: „Štiri velikonočne pesmi in pesem za poroko z dvema napevoma za mešani in moški zbor zložil Ign. Hladnik, Op. 4. V natis „pesmi za poroko“ je visokočastito knezoškofijstvo Ljubljansko privolilo dne 3. marca 1886. Čisti dohodek je namenjen „študentovski kuhinji“ v Ljubljani. Založil skladatelj. — Tiskali J. Blasnikovi nasledniki. V Ljubljani 1886.“ Cena 50 kr., po pošti 52 kr. Prodaje „Katoliška bukvarna.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 23. marca. Po govoru ministra Dunajevskega, vsprejetem od desnice z mnogokratno pohvalo in ploskanjem, in po Moravana Začeka govoru konec debate. Sedaj govori levice generalni govornik Herbst.

Dunaj 23. marca. Poslanec Hren naučnemu ministru poudarjal troje šolskih terjatev za koroške Slovence: 1. da se pouk slovenščine za Slovence prične koj v prvem razredu gimnazija v Celovci in v Beljaku 2. da se za Neslovence, učeče se slovenščine, uvede poseben oddelek; 3. da se na učiteljski v Celovci kandidati za slovenske ljudske šole izprašajo iz slovenščine in se jim postavi učitelj, izprašan za slovenščino. Gautsch izrazil začudenje nad temi nedostatki ter obljubil v vsem tem naglo pomoč. Isto tako tudi grof Taaffe.

London 23. marca. V dolnej zbornici izjavila je vlada, da z Italijo glede okupacije Massuaha ni nobenega dogovora. Granville je Italiji dal razumeti, da se sporazumi s Turčijo. — Zgradbe za obrambo angleških trgovskih in vojnih pristanišč nadaljujejo se neprestano. Angleška more zavrtni napad najjačje pomorske vlasti, da celo napad dveh zedinjenih pomorskih vlastij. — Izvestje Reuterjevo: Rusija se ni odtegnila od demonstracije v Sudaškem zalivu. Vlasti so nasproti grškej vladi še vedno soglasne. Knez bolgarski glede vprašanja o njegovem imenovanju generalnim guvernerjem na pet let še ni odjenjal.

Praga 22. marca. Nastala je nevarnost povodnji. V nekaterih krajih blizu Prage polja preplavljena, iz več hiš so se prebivalci umaknili. Rakonice deloma pod vodo.

Ala 22. marca. Mestni zastop v Padovi naznanja zopet tri slučaje kolere s smrtnim izidom.

Poslano.

V obran!

Kaj je resnica?
Sv. Ivan Blagovestnik XVIII. 38.

V dopisu „od nekod“ v „Slovenski“ št. 59 od 13. marca t. l. kritikuje se moj v „Slovenskem Narodu“ priobčen nekrolog o pokojnem pisatelji Lavoslavu Gorenjcu-Podgoričanu, župniku Adlešičkem, oziroma oni del, — dasi ni to naznačeno precizno, — ki opisuje življenje in delovanje njegovo za časa bivanja mu v Slavini. — Skrajema očita se mi, da „se nesem držal gole resnice, ter da sem čast G. skušal povikševati z nepotrebnim in tudi neresničnim grdenjem družih ljudi.“ Kako se resnica povekšuje, kako povekšuje čast z grdenjem družih ljudi, to je meni do danes nedoumno, in najbrže

bode treba, po nemerodajnem mojem mnenju nove filozofske sisteme, ki bode reševati skušala to zagotetko! — Dopisnik „od nekod“ trdi, „da so mu razmere v Slavini l. 1873. do dobrega znane.“ Mogoče! Priznajmo mu to! Ali iz tega še ne gre sklepati, da so znane samo njemu, njemu jedinemu, in v tem slučaju je morda še kdo drug več tej zadevi. — Jaz sem skoro vse ono leto bival tam na zeleni Pivki, mnogo, mnogo občeval s pokojnim Gorenjcem, bila sva si iskrena prijatelja, in naslanjaje se na to, smelo trdim, da se mi odnošaji tedanjši še mnogo bolje znani, nego dopisniku „od nekod“, kojemu se, vsaj oni čas, še niti sanjalo ni, da mu bode kedaj stan v Slavini. In usojal si bodem poudarjati, da nemam ni najmanjega povoda, da bi dvomil o verodostojnosti pobratima Gorenjca, iz čegar ust samega znam vso ono zadevo, iz katero se mi tudi drugi župljani opisovali povsem jednako. In njemu samemu smel bodem, z dovoljenjem dopisnikovim „od nekod“, ali če hoče, tudi brez njega, vsaj toliko verovati, kakor on sedanjim svojim reporterjem po preteku 12 $\frac{1}{2}$ let. In dopisnik „od nekod“ me sam osobno pozna, — vsaj sva zajedno bila tam 2 leti in 3 mesece, — ve tudi, da nesem prijatelj lažem in značaja mi vender ne bode zamogel in hotel odrekati, — vsaj mi je nekđaj sam napisal jako laskavo pravostno spričevalo, katero si hranim še danes. — Dopisnik mi sam pritrjuje, da „je bil ranjki gosp. Polde res priden, postrežljiv in jako priljubljen.“ A kar sem družega „popisoval ondi, je deloma pretirano, deloma neresnično.“ To imputacijo pa moram odklanjati najodločneje! A priori je tedaj pretirano, ali neresnično, da je bil Gorenjec najpopularnejša oseba vse župe, da je bil prijazen z narodom, potrpežljiv, skromen, darežljiv, blaga duša, — duhovnik v pravem pomenu besede. Dobro, da so ga tudi po družih župah poznali, in mu dajo jednako svedočbo, kakor jaz! — Pretirano in neresnično je nadalje, da je skrbel on za duševno in telesno blaginjo narodovo; pretirano je, da se je vse trlo okolu njegove spovednice; neresnično, da so kmetje, kamorkoli je prišel, rekali: Naš g. Polde, — tacega še nesmo imeli; pretirano je, da je izredno podpiral domače slovstvo, da je vedno pisaril! Neresnično je, da je 1873 l. grasirala malaria po slavinski župniji, neresnično, da je onđaj bil vedno na nogah, da je neumorno hodil od bolnika do bolnika. — Le vprašajte po Slavini, po Kočah, po Žejah in drugod, narod bode že povedal pravo! Ali je morda neresnično, da si je Gorenjec takrat stekel vladino pohvalo? So ga li za nič in zopet nič pohvalili? — Vidite, kako ste poučeni?! — Kaj je tu neresnice, kaj pretiranega??

Smešno pa je že, da je dopisnik „od nekod“ iztrgal iz mojega spisa pojedine stavke, katere potem zavija po svoje. „Pišek ni toliko; in ko bi bil g. Polde vedno občeval in piške jedel s prijateljem Harambašo, kdaj bi bil toliko (vse) spovedal, bolnike obiskoval, druga opravila preskrboval, ter toliko pisaril?“ kliče patetično dopisnik „od nekod“. To je čudna logika! Dovolite: Ste li morda takrat kedaj prišli revidirat shramb Gorenjčevih, ker to za tako izvestno znate? Niti jaz nesem bil notri, a tu mojo častno besedo, da je pokojnik tako rekel meni, kakor stoji pisano v nekrologu. Kompetentna, koliko je bilo zaloge, soditi pa je jedino le tedanja služkinja Gorenjčeva, ki mi je samo čisto omenjala izredne radodarnosti Slavincev napram pokojniku. Vsaj še živi, in če je dopisniku „od nekod“ drago, jo lahko poprašava. Videli bodemo potem, kdo pretirava, kdo govori neresnico! — In nadaljni stavki!! Vsaj ste vendar pameten mož, pa tako po otročjem! Vsaj vendar ne boste menili, da sva z Gorenjcem kar noč in dan samo piščance obirala, da on vsled tacihi lukuličnihi gostij, ali celo orgij ni niti svojih dolžnosti spolnovatij zamogel! To je samo Vaša prebujna fantazija! Poznate me pa tudi toliko, da nesem nikoli spadal v vrsto parasitov, niti ne spadam danes. Ne mislite vendar, da sem jaz dan na dan tičal pri Gorenjcu v kaplaniji, ter objedal in opival ga. Mi dva sva lahko tudi drugače občevala. On je čisto spotoma zahajal k meni, prišel na železnico ali pošto, kakor Vi sedaj in včasih smo se dobili v kobilarni, — vse kakor imate še dan danes navado tam. Mnogokrat, seveda, sem bil pri njem na domu. — Na tak način sva midva veliko in pogosto občevala.

„Da župniku P. ni bilo treba godrnjati radi maš,“ o tem se jaz popolno zlagam z dopisnikom „od nekod“, — ali P. je storil to vender-le! Tudi to mi je pravil pokojni Gorenjec, tako kakor sem pisal; in niti tu ne dvomim o njegovem resnicoljubij, osobito še, ker sem poznal P. . . . ov značaj. Dopisnik „od nekod“ ni ga nikoli videl v svojem življenji, tedaj tudi nikoli občeval z njim. Zato naj n. pr. poprašava v Kočah, ali še bolje, pri gosp. dekanu Postojinskem, kaj je storil P. o priliki neke poroke; malo naj se informirati skuša, kako je posejeval ljudem krmo, denar itd., — potem mu ta zadeva ne bode tolikaj nedoumna. — „To so čenče, ki jih je pisavec pobiral po krčmah od hudovoljnih in nevednih ljudij in jih dalje razprodaja za resnico.“ Roko na srce, dopisnik „od nekod!“ 2 leti in 3 mesece bivala sva zajedno, kakor sem omenil gori, tam na Pivki. Kam in koliko sem jaz hodil po vaških krčmah? Vsaj ste na izvoru, hajdite, popitajte po slavinskihi, Koških in Matenjskih gostilnah, koliko sem jaz zahajal v nje, s kom sem občeval! Potem

pa prekličite to tendencijozno obrekovanje, če Vam je mari resnica!

Da sta se na pol leta vrstila kapelana v svojem poslovanju, to imate morda doma na papirji, a v istini je bilo drugače. Gorenjec je o nedeljah in praznikih služil mašo po podružnicah ali pa doma, popoldan je pa ipak le imel zopet govor in krščanski nauk; v delavnikih zahajati je moral pogosto dejal bi, skoro vedno, po filijalah, domov prišedši je moral pa v šolo, — E. je pa ležal. Da, bil je bolehen, a to mu še ni dalo nikakega prava, da je z župnikom vred intrigiral, ter ruval proti Gorenjcu, — naopak hvaležen bi mu bil moral biti, ker je delal zanj, on je pa vsejedno vlekel plačo, — a mesto tega ga je za črnil. O tem le zopet, dopisnik „od nekod,“ popitajte ljudi, koliko je delal E., kaj in koliko pa Gorenjec zanj, potem pišite! Do zdaj se niste še zamogli informirati, po Rakitniku, na Prestranku, v Kočah, Žejah, Selcih, Nemškej vasi, kjer so podružnice, — to jako dvomim Vi ste namreč moj članek v najugodnejem slučaju čitali stopraj v 10. dan marca. — Vaš dopis pa je izšel v „Slovenci od 13. t. m., — preje itak niste zamogli misliti na te zadeve, — kar sedli ste, pa pisali neresnično svojo kritiko.

Vi konstatujete, da E. nikoli ni imel pri sebi sestre. Dobro! Ona ženska tedaj, ki je bivala pri njem, bila mu je kuharica, in jaz konstatujem, da je bila doma iz Kranja, v katerem mestu se je bil narodil vladika V. in sestri njegovi. Da je ta osoba hodila v škofijo k Urški, da sta si bili prijateljici, to je dognana stvar. Da je vsemogočna bila Urška, da je ona prestavljala kapelane, to govore celo drugovi Vaši. Hudomušni Miroslav Vilhar je mej družimi puščami zložil tudi naslednji epigram, ki sika na delovanje vladikino, oziroma njega servilnost napram svojej sestri:

Kakor mi bo Urška rekla,
Tako mi bo beseda tekla!

In ta epigram čital je jedenkrat z družimi enakimi vred dr. Costa v Virantovej gostilni pri nekem sokolskem večeru na glas! — Zatorej odbijam tudi ono, kar Vi „kvasite, da ne more biti resnično, ampak hudomušna laž v podporo obrekljivega besedičenja,“ — tu lahko zdaj sklepate sami: sestra E. . . . eva tedaj ni bila dotična osoba, a bila mu je kuharica, iz Kranja doma, prijateljica Uršikina. In ta je hodila Gorenjca obrekovat in tožarit v vladikino palačo. Kje je potem hudomušna laž v podporo obrekljivega besedičenja? Še slabeje, še grje je, da je to učinjevala služkinja, in da se tako posluša, ter da se jej veruje! (Konec prib.)

Poslano.

Za mašenje otliv zob

ni boljšega in uplivnejšega sredstva, kakor **zobna plomba**

c. kr. dvornega zdravnika za zobe dr. J. G. POPP-a, na Dunaji, mesto, Bognergasse št. 2,

katero vsakdo sam prav lahko in brez bolečin dene v otliv zob, ki se potem trdno sprime z ostanki zoba in dlesnom ter varuje zob proti daljšemu razrušenju. **Cena 1 gld.** Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli; dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper. (1:8—1)

Tujci:

22. marca.

Pri **Menu:** Prik z Dunaja. — Hanauška iz Celovca. — Lampe iz Zagreba. — Munder z Dunaja. — Ožbolt iz Trsta.

Pri **Kafih:** Felle, Leonhardt z Dunaja. — Bruner iz Kočevja. — Baruch, Kralowsky z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
22. marca	7. zjutraj	737.20 mm.	2.4° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	736.32 mm.	12.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	738.02 mm.	5.2° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 6.5°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	25	kr.
Srebrna renta	85	"	40	"
Zlata renta	114	"	40	"
5% marenca renta	101	"	85	"
Akcije narodne banke	875	"	—	"
Kreditne akcije	299	"	50	"
London	125	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	99	"
C. kr. cekini	5	"	92	"
Nemške marke	61	"	65	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	129	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	"
Ogrska zlata renta 4%	103	"	55	"
papirna renta 5%	95	"	20	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	"	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	"	60	"
Kreditne srečke	100	gld.	179	"
Rudolfove srečke	10	"	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	116	"
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	203	"	25	"

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

Potiti od presrčne žalosti objavljamo tužno vest o smrti našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata, gospoda

OTONA PAPEŽA,

poštnega administratorja in fužinskega uradnika, kateri je danes 22. marca t. l. ob 2. uri zjutraj, po kratki in težki bolezni, 27 let star, v Gospodu zaspal.

Pozemeljski ostanki dražega pokojnika bodo se 24. marca t. l. ob 9. uri dopoldne položili k večnemu počitku.

Pokojnik se priporoča pobožnemu spomnu. Na Jesenicah, dne 22. marca 1886.

Fran Ksav. Papež,
fužinski in železniški zdravnik,
oče.
Marija, Klementina, Ludovika,
sestre. (187)

Zahvala.

Za izkazano sočutje mej boleznijo in ob smrti naše nepozabljive hčere, oziroma sestre, gospodične

MARIJE PROHINAR,

za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekajo prečastiti duhovščini, prijateljem in znancem, dariteljem prekrasnih vencev, slavni narodni čitalnici in pevskemu društvu „Liri“, kateri dve družtvi stli se s svojima zastavama pogreba udeležili, zadnjemu tudi za ginstlive nagrobnice, najtoplejšo zahvalo

(186) žalujoči ostali.

V Kamniku, dne 20. marca 1886.

Posestvo s hišo

(179—2)

je pod dobrimi pogoji iz proste roke na prodaj. — Več o tem se izve **Kojočvorske ulice št. 12 v Ljubljani.**

Posestvo v Dornbergu

pri Gorici, obstoječe iz več hiš in gruntov, proda se iz proste roke.

Lastnica stanuje sedaj jeden mesec v Dornbergu, potem pa z mirom v Velikih Laščah. (188—1)

Usnjarija (Rothgärberei)

z vso pripravo

se daje takoj v najem.

Natančneje pod naslovom: **Fran Kastello v Rudolfovem.** (189—1)

Sto tisoč prav leplih, tri leta starih

smrekovih

in nekaj tisoč

borovčevih sadik

prodajam podpisani iz svoje drevesnice, tisoč po 2 gld. 50 kr. — Prijatelji pogozdovanja! ne zamudite zlatega časa in prilike, ki se Vam ponuja. (185—1)

ANDGEJ ROVAN, Col pri Vipavi.

Umrli so v Ljubljani:

16. marca: Gregor Zamejec, delavec, 66 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

17. marca: Makso Papež, odvetnikov sin, 1 1/2 leta, Gospodske ulice št. 14, za božjastjo. — Tine Dane, tesar, 53 let, Dunajska cesta št. 35, za jetiko. — Lenka Kurnik, paznikova hči, 7 let, na Žabjaku št. 11, za davico.

18. marca: Marija Anfosy, učiteljica francoščine, 81 let, Pred škofijo št. 2, za oslabljenjem moči.

19. marca: Baltazar Glavač, mestni ubog, 86 let, Karlovska cesta št. 7, za starostjo.

20. marca: Friderika Pabnik, učenka, 10 let, Stari trg št. 18, za kroničnim katarom v črevesu. — Alojzij Vrtnik, črevljarjev sin, 2 leti, Stari trg št. 13, za božjastjo.

21. marca: Peter Pavlin, sin izdelovalca dežnikov, 1 mes., Pred konjušnico št. 7, za božjastjo. — Neža Starin, hišna posestnica, 46 let, Illova št. 14, za kroničnim plućnim katarom. — Marija Tomc, gostinja, 87 let, Gradišče št. 12, za starostjo.

V deželnej bolnici: 17. marca: Urša Milavec, gostinja, 56 let, za kroničnim vnetjem sapnika.

Komija

z dobrimi spričali vsprejme takoj v prodajalnico z mešanim blagom (176—2)

Ivan Majaron v Borovnici.

Svarilo.

Podpisani naznanim s tem, da vsem, kateri bi na moje ime kakšen dolg naredili, — podpisani ni plačnik.

(18:—2) **Miha Planinšek,**
podvzetnik in mestjan v Ptuj (Pettau).

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetji. V škaflah na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,
svečar, (84—7)
v Ljubljani, Gledališke ulice.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skuženem želodcu, pomanjkanju slasti do jedi, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650—21)

„**LEKARNA TRNKOCZY**“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Velika partija 1 (788—138)

ostankov sušna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno moško obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gld.)

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Resolvirno milo,

izumljeno in napravljeno od

Frana Pichler-ja, c. k. živ. nadzdravnika v avst.-oger. vojski, se je za dobro pokazalo pri vseh vnanjih poškodovanjih

konj in goved.

Večkrat odlikovano s častilnimi spričevall, zahvalnimi in priznalnimi pismi živnozdravnikov, kmetijskih društev in zavodov ter mnogobrojnih posestnikov. — V Ljubljani prodajajo: Mihael Kastner, Viljem Mayr, Josip Schlafer. (186—5)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE à 1 gld. 1 sreček 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg- 20% || 4788 denarnih ljjajem 20% || 4788 denarnih debitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: **Budimpešta, Waitznergasse 6.** (142—12)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.